

Davis Cup

DAVIS CUP je svjetsko momčadsko natjecanje, koje se od 1900. godine održava svake godine samo s dva prekida (1915. – 1918. i 1940. – 1945.) za vrijeme svjetskih ratova. Povod za njegovo osnivanje bila je nakana da se izbjegne britansko-američko suparništvo u tenisu koje datira od samih početaka tenisa, a koje je sve više dolazilo do izražaja kad su američki teniski prvaci Richard Sears, Clarence Clark i drugi počeli gubiti mečeve s britanskim tenisačima braćom Williamom i Ernestom Renshawom. Prvi službeni pokušaji da se suzbiju suparništva, bila je ideja da se održi susret između Velike Britanije i Sjedinjenih Država. Američki teniski savez uputio je 1897. godine Britanskom savezu poziv da se održi jedno takvo natjecanje u Sjedinjenim Državama, objašnjavajući da bi u općem interesu bilo poželjno da se susret održi na američkom tlu. Britanski savez je taj poziv iz financijskih razloga odbio.

Prvotna ideja o jednom takvom susretu u interesu lawn tenisa između Velike Britanije i SAD-a izmijenila se 1900. godine prijedlogom da se održi međunarodno natjecanje na kojem bi mogle nastupati sve zemlje koje su u to doba već imale svoje nacionalne saveze. U takvoj situaciji iste 1900. godine, Dwight Filley Davis, istaknuti američki tenisač iz St. Louisa (5. srpnja 1879. – 28. studenoga 1945.), u želji da izazove što veće zanimanje za takvo međunarodno natjecanje, poklonio je velik srebrni pehar obložen zlatom, težak 18 kg. Britanci su se odazvali pozivu, te su tako bili prvi izazivači toga natjecanja 1900. godine u Bostonu, gdje su slavili američki igrači Malcolm Whitman, Dwight Davis i Holcombe Ward sa 3:0! Trećeg dana susreta Whitman i Ernest Black nisu igrali, a susret Dwight Davis i Arthur Gore nije završen. Prekinut je kod stanja 9:7, 9:9 za Amerikanca. Do 1904. godine, Davis Cup je bio isključivo natjecanje između Velike Britanije i SAD-a. Od tada broj zemalja-sudionica stalno raste. Godine 1905. natjecanju se pridružuju

Australija s Novim Zelandom, Francuska i Belgija. Bilanca prvih trinaest Davis Cupa od 1900. do 1913. godine je pet pobjeda Velike Britanije, pet Australije s Novim Zelandom i tri pobjede SAD-a. Godine 1913. u Davis Cupu je sudjelovalo sedam zemalja. Uz Veliku Britaniju, SAD, Francusku i Australiju po prvi puta sudjeluju Njemačka, Kanada i Južnoafrički savez, a nakon Prvog svjetskog rata pridružuju se nove zemlje: 1920. Nizozemska, 1921. Španjolska, Čehoslovačka, Indija, Danska i Japan, 1922. po prvi put nastupaju Italija i Rumunjska, 1923. Švicarska, Argentina i Novi Zeland, godine 1924. Mađarska, Kuba, Kina i Meksiko, 1925. Švedska, Portugal i Poljska, 1926. Filipini, 1927. Jugoslavija i Grčka, 1928. Čile, Finska i Norveška, 1929. Egipat i Monako.

Zbog porasta sudionika i prenatrpanosti natjecanja, 1923. godine uveden je sustav igranja po zonama, i to američka i europska zona te finalna inter-zona kao kvalifikacijska veza za ulazak u posljednje kolo, u Challenge Round, gdje se igralo s pobjednikom iz prošle godine. Godine 1931. broj zemalja sudionica Davis Cupa narastao je na 30, a 1955. na 34. Zbog sve većeg broja zemalja sudionica u tom najpopularnijem svjetskom momčadskom teniskom natjecanju, 1933. u europskoj zoni uvedeni su kvalifikacijski susreti u predsezoni, tako da bi se glavni susreti mogli odigrati u samo sezoni. Sustav igranja, po kojem je pobjednik Davis cupa iz prošle godine sudjelovao slijedeće godine samo u završnom kolu natjecanja, kada je igrao susret s pobjednikom inter-zone, zadržan je sve do 1971. Od 1973. godine u preprezentacijama sudjeluju i profesionalci, a od 1981. godine 16 reprezentacija bore se u Svjetskoj skupini. Od 1989. igra se tie-break, tako da više nema beskonačno dugih setova.

Najučljiivije širenje natjecanja za Davis Cup bilo je u razdoblju od 1919. do 1939. od 1946. do 1959. u tom su natjecanju dominirale reprezentacije SAD-a i Australije, pa je ono bilo manje zanimljivo, ali usprkos tome Davis Cup se i dalje širio. Od 1953. sudionici Davis Cupa su Sri Lanka, Thailand, Venezuela, Libanon, Zimbabve, Iran, Indonezija, Kenija, a velik broj država pristupio je tom slavnom natjecanju posljednjih desetljeća tako da je sada u stalnom natjecanju, s većim ili manjim uspjehom, 134 zemlje. Kako bi natjecanje bilo praktičnije, postojećim trima zonama dodana je 1952. još istočna zona. Nakon američko-australske dominacije (1946. – 1959.) kada su samo te dvije zemlje dospjele u finale inter-zone: Italija je prva europska država koja je 1960. igrala u finalu i u Sydneyju izgubila od Australije 1:4.

Davis Cup je bio i uvijek će biti najpopularnije momčadsko natjecanje tenisača, uvijek jednako zanimljivo i privlačno. A da je teško doći do vrha, najbolje svjedoči činjenica da su u 106 godine njegova održavanja samo 12 država bile pobjednice, među njima i Hrvatska.

DRŽAVE POBJEDNICE DAVIS CUPA (1900. – 2006.)

SJEDINJENE DRŽAVE	31
AUSTRALIJA	28
FRANCUSKA	9
VELIKA BRITANIJA	9
ŠVEDSKA	7
NJEMAČKA	3
ŠPANJOLSKA	2
RUSIJA	2
JUŽNA AFRIKA	1
ITALIJA	1
ČEHOSLOVAČKA	1
HRVATSKA	1

Dwight Filley Davis

Američki diplomat, reprezentativac Sjedinjenih Država, odvjetnik, darovatelj Kupa koji je po njemu dobio ime, Dwight Davis rođen je 5. srpnja 1879. u St. Louisu, Missouri.

Bio je finalist prvenstva Sjedinjenih Država 1898. igrajući protiv sunarodnjaka Malcolma Whitmana, trostrukog pobjednika natjecanja koje se održava od 1881. godine. Tri puta bio je pobjednik u igri parova s partnerom Holcombe Wardom prvenstva SAD-a. Bio je finalist Wimbledonu u igri parova 1901. godine s partnerom holcombeom Wardom. Bio je igrač i kapetan američke reprezentacije kojoj je 1900. godine u Bostonu pripao prvi Davis Cup, u ono doba namijenjen pobjedniku utakmice između reprezentacija Sjedinjenih Država i Velike Britanije. Uz Dwighta Davis, u pobjedničkoj momčadi još su nastupali Malcolm Whitman i Holcombe Ward. Politički vrlo aktivan, Dwight Davis bio je gradski vijećnik zadužen za javne parkove u St. Louisu, službenik predsjednika SAD-a Calvina Coolidgea i tajnik u Ministarstvu rata, ministar rata, guverner Filipina. Kada je kao veliki zaljubljenik tenisa tridesetih godina prošlog stoljeća vidio kako je njegova ideja naišla na plodno tlo i Davis Cup postao najveće i najpopularnije natjecanje najboljih svjetskih reprezentacija, rekao je kako mu je žao da njegov pokal nije od zlata. Preminuo je 28. studenoga 1945. u Washingtonu u 66. godini.